

ὅλος ὁ Ναὸς εἶναι κατεσκευασμένος ἐκ πλίνθων ὀπτῶν (τούβλων) $1\frac{1}{2}$ ἴντσας πάχους, ἀλλὰ καθε δευτέρος πλίνθος κεῖται ἐντὸς τοῦ τοίχου βραχύτερος ἢ ὁ ἄλλος $1\frac{1}{2}$ περιῖπου ἴντσας· καὶ τὸ διάμεσον διάστημα εἶναι πλήρες μὲ ἐν πολὺ σκληρὸν ἀσβεστοκονίαμα (signinum) οὕτως ὥστε τὸ ἐξωτερικὸν φαίνεται ὡσανεὶ ὑπῆρχον $4\frac{1}{2}$ ἴντσες κονιάματος μεταξὺ πλίνθου καὶ πλίνθου. Ὁ κύριος λόγος, ὑποθέτω εἶναι ὅτι ἐπειδὴ τὸ κονίαμα εἶναι (νῦν) πολὺ σκληρότερον ἢ ὁ πλίνθος ἔπρεπε νὰ διαρκῆ μακρύτερον χρόνον, καθ' ὅσον δὲν κατεστράφη μέχρι σήμερον, ἐνῶ οἱ πλίνθοι ἐφθάρησαν καὶ ἐσάπησαν. Ὑπόθεσις (ἴδε εἰκὼν 2 προηγ. σελ.) γ ἢ κάτω σειρά πλίνθων, β ἢ δευτέρα, α ἢ τρίτη σειρά πλίνθων, 1.2 εἶναι τὸ κονίαμα τὸ ὁποῖον εἶναι τεθειμένον μεταξὺ τῶν στρωμάτων τούτων πλίνθων. Τώρα γέμισον τὸ μισοδιάστημα α—γ μὲ κονίαμα καὶ τὸ οἰκοδόμημα θὰ φαίνεται, ὡς ἐν τῇ εἰκόνι σχ. 3. Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς πόλεως, ὡς εἰσερχόμεθα εἰς αὐτὴν ὄρει εἰς μικρὸς ὠραῖος ποταμὸς ἀκριβῶς ὑπὸ τὴν ἐκκλησίαν αὐτὴν καὶ ἔχει λίαν καλῶς ἐκτισμένην λιθίνην γέφυραν, οἷαν εἰδὸν ποτε, ἐκ λίαν σκληρῶν λίθων. Εἶναι ἀρκετὰ εὐρεία ὥστε νὰ διέρχωνται παραλλήλως τρεῖς ἄμαξαι· εἶναι 232 ἰδιόκοι μου πόδες, ἐκτὸς τῶν ἐκατέρωθεν ἀναβάσεων. Ἐχει 6 μικρὰ τόξα εἰς τὸ μέσον καὶ διαφόρους μικρὰς πύλας ὕδατος εἰς ἐκάστην πλευρὰν. Ὅλοι οἱ λίθοι ἔχουσιν ὡσαύτως κλαπῆ ἔνταυθα διὰ νὰ κτίσωσι τὰ τζαμιά των, τὰ ὁποῖα ἐνταῦθα εἶναι τρία ἢ τέσσαρα· τὸ ἐν εἶναι λίαν ὠραῖον. Ἡ πόλις εἶναι ὠραία εὐρύχωρος, πόλις καὶ καθημέραν αὐξάνει. Ὁ Ἰμπραῖμ πασᾶς (νῦν στρατηγὸς τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ) κατασκευάζει ἐν ὑδραγωγεῖον ἐνταῦθα. Τὰ φρεῖα ἠνοιχθησαν ὄχι μακρὰν τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῆς πόλεως.

Μαΐου 9 Πρὸς τὴν Χάφζαν, 6 ὥραι, μίλια 18.

Μόλις ἐξήλθομεν ὀλίγον τοῦ Βαβὰ-ἑσῆ ἀριστερὰ ὑπάρχει εἰς ἄλλος μέγας λόφος κατεσκευασμένος. Ὑποθέτω διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δι' ὃν καὶ ὁ μεταξὺ Καρεστερὰν καὶ Μπουργιάς, ἀλλ' οὔτε τόσον μέγας οὔτε τόσον ὑψηλός. Εἰς τὴν κορυφὴν αὐτοῦ κεῖται νῦν εἰς λίαν μακρὸς Τουρκικὸς τάφος. Πρέπει νὰ σᾶς εἴπω ἐνταῦθα τὴν διαφορὰν· πρέπει νὰ γνωρίζητε ὅτι οὗτοι (οἱ Τοῦρκοι) δὲν θέτουν τίποτε ἐπὶ τῶν νεκρῶν αὐτῶν παρὰ χῶμα. Καὶ αἱ πλευραὶ τῶν τάφων αὐτῶν, εἶναι λίθοι καλοὶ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τάφου οὐδὲν παρὰ χῶμα ἐκτὸς ἐν τοῖς βασιλικαῖς μανσωλείοις ἢ τάφοις μεγάλων ἀνδρῶν. Ἐκεῖ ἐπιθέτουν ἐν κενοτάφιον ἐπὶ τοῦ τάφου καὶ μίαν μεγάλην λυχνίαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ποδῶν καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν τὸ εἶδος τοῦ καλύμματος, τὸ ὁποῖον ἐφόρει, ἐκ τοῦ ὁποῖου διακρίνεται, ἂν ἦτο νομομαθὴς ἢ κάποιος πολιτικὸς ὑπάλληλος ἢ στρατιώτης ἢ γυνὴ κτλ.

Κιτρί 229/2

n. 179

πιερί Λολλυ

Ρολλυ, πι

Μονοῦ

Θυγατρία

ἐπὶ τῆς

ἐπιγραφῆς

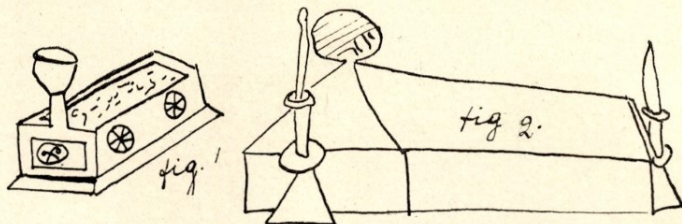
n. 179

n. 179

r. 25-26

Καυκασοί

Σχεδιάζω μίαν μακρὰν διατριβὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀλλ' ἀρ-
κείωσαν τό γε νῦν ταῦτα. Τὸ σχέδ. 1 δεικνύει τὰ κοινὰ μνημεῖα.
Ἐκ τοῦ καλύμματος φαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ γυναικός. Τὸ Σχεδ.
2 εἶναι βασιλικὸς τάφος, ὅστις συχνὰ καλύπτεται δι' ὑφάσματος ἐκ
μαύρου βελούδου, ἢ ὑφάσματος χρυσοῦ ἢ ἀργυρο-ὑφασμένου καὶ τὰ

καλύμματα εἰς ἑκατὸν ποικιλιῶν. Τὰ τέκνα τῶν Πριγκίπων ἔχουν
ἐν πτερόν ἐμπεπηγμένον ἐν αὐτῷ. Ὁ ἐνταῦθα τεθαμμένος μέγας
ἀνὴρ ὑπῆρξε μέγας πολεμιστὴς καὶ μέγας ἄγιος. Τὸ ὄνομά του εἶναι
ἄγνωστον, μόνον γενικῶς ἀποκαλοῦσιν αὐτὸν Αμενισοατὰρ (ἡγαπη-
μένος τῷ Θεῷ) Σείδ (ἄγιος) καὶ Κορὲ (πρόμαχος) (7 μίλια ὀδεύοντες
διερχόμεθα μικρὸν χωρίον καλούμενον Κουφάτσι ἢ Κοοφούς Κιοι.
1 1/2 μίλιον ἐκεῖθεν διερχόμεθα ἓνα μικρὸν ὄνακα, ὅστις ἔρρεεν
ἀφθόνως, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν μας ἦτο ξηρός. Ὅταν ἦλθο-
μεν 3 ἢ 4 μίλια μακρὰν τῆς Χάφζας, εἶδομεν τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους
Ροδόπη, ὅπερ κεῖται πέραν τῆς Ἀδριανουπόλεως πρὸς δυσμάς, ὡς θὰ εἴ-
πωμεν μετὰ ταῦτα. Τὸ ὄνομα τοῦτο γράφεται διαφοροτρόπως, ἀλλὰ προ-
φέρεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Khavsa, Χαύσα, Χάουσα, Hafsa. Διότι
αὐτὸν ἐν τῇ ἑλληνικῇ προφέρεται νῦν ὡς ἐν ν (σύμφωνον εἰς τὸ averre, av-
arice ar agus). Οἱ Τοῦρκοι προφέρουν αὐτὸ σχεδὸν ὡς τὸ aw. Ἐπειτα τὸ
H εἶναι κατὰ πλεονὴν ἢ δασύ προσεγγίζει μάλλον πρὸς ἐν K πρὸ αὐτοῦ καὶ ἐν
τῷ λάργγι εἶναι whered (ὄχι wharl'd). Τοῦτο σημειῶνω εἰς ὑμᾶς, διότι
εἶναι ὄλω; ἐσφαλμένοι ἐν Ortelius ὅστις ἔγραψε Capsia. Ὁ Ferrarius
ἐτοποθέτησεν αὐτὴν εἰς τὸ Corpudaenum τοῦ Πτολεμ. Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ
τοῦ Μπαμπασακή ἢ Burtudizum ὡς καὶ ἀπὸ τῆς Ἀδριανουπόλεως συμπί-
πτει πολὺ καλῶς πρὸς τὸ Ostudigum ἐν Ἀντωνίνω (itinerar.) καίτοι τίθεται
ἄλλω; ἐν Ortelius Ἐδῶ ὑπάρχει ἐν ὀρειώτατον Χάνιον, πολὺ ὀρειώτερον
ἢ τὸ ἐν Μπουργάς καὶ ὡσαύτως εἰς θόλος διασχίζει τὴν ὁδὸν καὶ ἐν ὀ-
ρειῶν τζαμίον συνέχεται κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ ἐκεῖ τρόπον, ἀλλὰ τὰ δύο
τελευταῖα ἐδῶ εἶναι πολὺ κατώτερα ἐκεῖνων. Ὅλα ἐκτίσθησαν ὑπὸ τοῦ
αὐτοῦ Mahomet Vizier Azem, ὅστις ἔκτισε καὶ τὰ ἐν Μπουργάς. Ἐν-
τεῦθεν καὶ εἶναι κατεσκευασμένα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Κεῖται τεθαμ-
μένος ἐν Ἐγροῦπ (μνημονευθέντι πρότερον) εἰς ἐν ὀρειῶν Μανσωλεῖον,
ὅπερ ἔχω ἴδῃ. Καὶ ἀναφέρεται περὶ αὐτοῦ, ὅτι διώρθωσεν ὄλας τὰς δημο-
σίας γεφύρας ἐν τοῖς Τουρκικοῖς ἐδάφεσιν ἀπὸ τῆς Ἀδριανουπόλεως μέχρι
τῶν ὄρειων τῆς Περσίας. Καὶ ἔκτισε τόσα τζαμιά καὶ Χάνια, ὅσα αἱ ἡμέραι
τοῦ ἔτους. Καὶ διὰ τῶν μέσων τούτων ἐσυνέχισε τὴν Βεζυρειαὶν αὐτοῦ ἐπὶ
40 ἔτη, πρῶγμα ἀσύνηθε; ἐν τῇ Ἀβλῇ αὐτῇ. Διότι εἶναι θαῦμα διὰ τὸν νῦν
Κιουπουρλή ὅτι τόσον διότι διαδεχθεῖς τὸν πατέρα του, ὅσον ὅτι διέμεινεν
ἐν τῷ ἀξιώματι τοσοῦτον χρόνον. Πῶς συνέβη ὥστε ἡ πόλις αὕτη νὰ ὀνο-
μασθῇ Χάβζα μίαν εὐθυμον ἱστορίαν μοὶ διηγήθη ὁ ἀρχιμεταφραστὴς
μας. (Παραλείπομεν τὴν ἀφήγησιν τῆς ἱστορίας Σημ. Μετ.).

Μαΐου 10 Πρὸς τὴν Ἀδριανούπολιν
ὥραι 5 1/2 μίλια 17.

Ἡ Χάφζα κεῖται νοτιανατολικῶς τῆς Ἀδριανουπόλεως; ἐξερχόμενοι
τῆς πόλεως (ἢτις κεῖται χαμηλὰ) διερχόμεθα πάλιν τὸν πρῶτον λόφον ἢ
Ροδόπη κεῖται πρὸ ἡμῶν. Εἰς τὸ 8 μίλιον διερχόμεθα ἓνα μικρὸν ὄνακα